Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA 2003/49/EK

(2003. gada 3. jūnijs)

par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs

(OV L 157, 26.6.2003, lpp. 49)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Direktīva 2004/66/EK (2004. gada 26. aprīlis)	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	Padomes Direktīva 2004/76/EK (2004. gada 29. aprīlis)	L 195	33	2.6.2004

▼B

PADOMES DIREKTĪVA 2003/49/EK

(2003. gada 3. jūnijs)

par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 94. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā:

(1) Vienotā tirgū, kam ir vietēja tirgus iezīmes, dažādu dalībvalstu uzņēmumu darījumiem nevajadzētu piemērot mazāk labvēlīgus nodokļu nosacījumus, salīdzinot ar tiem, ko piemēro līdzīgiem darījumiem starp uzņēmējsabiedrībām, kas ir tajā pašā dalībvalstī.

(2) Šāda prasība pašreiz nav ievērota procentu un honorāru maksājumos; valsts nodokļu tiesību aktos, ko attiecīgā gadījumā saista ar divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem, ne vienmēr var nodrošināt nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, un tās piemērošana bieži izraisa apgrūtinošas administratīvas formalitātes un naudas plūsmas problēmas attiecīgām uzņēmējsabiedrībām.

(3) Ir nepieciešams nodrošināt, ka procentu un honorāru maksājumus dalībvalstī apliek ar nodokli vienreiz.

(4) Tādu nodokļu uzlikšanas procentu un honorāru maksājumiem atcelšana dalībvalstī, kurā tie rodas, vai nu nodokļa atlaidēs no pirmavota, vai nosakot nodokļu summu, ir vispiemērotākais veids, kā novērst iepriekš minētās formalitātes un problēmas, kā arī nodrošināt vienādu nodokļu režīmu vietējiem un pārrobežu darījumiem; īpaši nepieciešams ir atcelt šādus nodokļus attiecībā uz tādiem maksājumiem, ko veic asociētas uzņēmējsabiedrības dažādās dalībvalstīs, kā arī šādu uzņēmējsabiedrību pastāvīgie uzņēmumi.

(5) Pasākumus attiecina tikai uz tādu procentu vai honorāru maksājumu summu, par ko ir vienojušies maksātājs un īpašuma beneficiārs, ja starp tiem nepastāv īpašas attiecības.

(6) Tomēr ir nepieciešams neierobežot dalībvalstis veikt atbilstošus pasākumus, lai cīnītos pret krāpšanu vai stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu.

(7) Grieķijai un Portugālei budžeta dēļ ir atļauts pārejas laiks, lai tās varētu pakāpeniski samazināt nodokļus procentu un honorāru maksājumiem, ko iekasē vai nu nodokļa nomaksu atlaidēs no pirmavota, vai nosakot nodokļu summu, kamēr tās varēs piemērot 1. panta noteikumus.

(8) Spānijai, kas ir uzsākusi īstenot plānu par Spānijas tehnoloģijas potenciāla veicināšanu, budžeta dēļ ir atļauts nepiemērot 1. panta noteikumus par honorāru maksājumiem pārejas laikā.

(9) Komisijai nepieciešams ziņot Padomei par direktīvas darbību trīs gadus pēc datuma, kurā tai jābūt transponētai jo īpaši, lai paplašinātu tās piemērošanu citiem uzņēmēmjsabiedrībām vai uzņēmumiem un lai pārskatītu procentu un honorāru definīcijas darbības jomu saskaņā ar vajadzīgo konverģenci noteikumos, kas ir saistīti

([1]) OV C 123, 22.4.1998., 9. lpp.
([2]) OV C 313, 12.10.1998., 151. lpp.
([3]) OV C 284, 14.9.1998., 50. lpp.

▼B

ar procentu un honorāru nodokļiem valsts tiesību aktos un divpusējos vai daudzpusējos līgumos par nodokļu dubultuzlikšanu.

(10) Tā kā ierosinātās darbības mērķi, proti, tādas kopīgas nodokļu sistēmas izveide, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociētas uzņēmējsabiedrības dažādās dalībvalstīs, dalībvalstis nevar sasniegt pietiekami un tādējādi to labāk var sasniegt Kopienā, Kopiena var noteikt pasākumus atbilstoši subsidiaritātes principam, kas ir izklāstīts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī direktīva nepārsniedz to, kas vajadzīgs šāda mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Darbības joma un procedūra

1. Procentu vai honorāru maksājumus, kas rodas dalībvalstī, nav jāapliek ar jebkādiem nodokļiem, ko uzliek šādiem maksājumiem minētajā dalībvalstī, vai nu nodokļu atlaidēm no pirmavota, vai nosakot nodokļu summu, ja procentu vai honorāru maksājuma īpašuma beneficiārs ir uzņēmējsabiedrība citā dalībvalstī vai citas dalībvalsts pastāvīgs uzņēmums, kas ir citā dalībvalstī.

2. Maksājums, kuru veic dalībvalsts uzņēmējsabiedrība vai pastāvīgs uzņēmums, kas ir citā dalībvalstī, un par kuru uzskata, ka tas rodas minētajā dalībvalstī (turpmāk — "maksājuma pirmavota valsts").

3. Pastāvīgs uzņēmums jāuzskata par procentu vai honorāru maksātāju tiktāl, ciktāl šādi maksājumi ir no nodokļiem atbrīvojamie izdevumi tādiem pastāvīgiem uzņēmumiem dalībvalstī, kurā tie atrodas.

4. Dalībvalsts uzņēmējsabiedrību uzskata par procentu vai honorāru īpašuma beneficiāru, tikai ja tas saņem minētos maksājumus kā savu peļņu un nevis kā citas personas starpnieks, piemēram, aģents, pilnvarotais vai paraksta tiesību turētājs.

5. Pastāvīgu uzņēmumu uzskata par procentu vai honorāru īpašuma beneficiāru:

a) ja parāda prasība, tiesības uz informāciju vai informācijas izmantošana, saistībā ar kuru rodas procentu vai honorāru maksājums, ir faktiski saistīts ar pastāvīgo uzņēmumu un

b) ja procentu vai honorāru maksājumi ir ienākumi, saistībā ar kuriem minētajam pastāvīgajam uzņēmumam valstī, kurā tas atrodas, jāmaksā kāds no nodokļiem, kas uzskaitīti 3. panta a) punkta iii) apakšpunktā, vai, Beļģijas gadījumā, uz to attiecas "*impôt des non — résidents/belasting der niet — verblijfhouders*", vai, Spānijas gadījumā, uz to attiecas "*Impuesto sobre la Renta de no Residentes*" vai nodoklis, kas ir pilnīgi vai pietiekami tiem līdzvērtīgs un ko piemēro pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās datuma papildus esošajiem nodokļiem vai to vietā.

6. Ja dalībvalsts uzņēmējsabiedrības pastāvīgu uzņēmumu uzskata par procentu vai honorāru maksātāju vai īpašuma beneficiāru, cita uzņēmējsabiedrības daļa nav jāuzskata par procentu vai honorāru minēto maksātāju vai īpašuma beneficiāru šā panta izpratnē.

7. Šo pantu piemēro tikai, ja uzņēmējsabiedrība, kas ir procentu vai honorāru maksātājs, vai uzņēmējsabiedrība, kura pastāvīgo uzņēmumu uzskata par procentu vai honorāru maksātāju, ir īpašuma beneficiāra uzņēmējsabiedrības asociēta uzņēmējsabiedrība vai kura pastāvīgu uzņēmumu uzskata par šādu procentu vai honorāru īpašumu beneficiāru.

8. Šo pantu nepiemēro, ja procentus vai honorārus maksā pastāvīgs uzņēmums vai pastāvīgam uzņēmumam, kas ir trešā valstī esoša dalīb-

▼B

valsts uzņēmējsabiedrība, un šādas uzņēmējsabiedrības darījumus pilnīgi vai daļēji veic ar minētā pastāvīgā uzņēmuma starpniecību.

9. Nekas šajā pantā neierobežo dalībvalsti ņemt vērā procentus vai honorārus, ko ir saņēmušas tās uzņēmējsabiedrības, tās uzņēmējsabiedrību pastāvīgie uzņēmumi vai pastāvīgie uzņēmumi, kas atrodas minētajā valstī, piemērojot tās nodokļu tiesību aktus.

10. Dalībvalsts var nepiemērot šo direktīvu citas dalībvalsts uzņēmējsabiedrībai vai citas dalībvalsts uzņēmējsabiedrības pastāvīgam uzņēmumam gadījumos, ja 3. panta b) punktā izklāstītie noteikumi nav ievēroti nepārtraukti vismaz divus gadus.

11. Maksājuma pirmavota valsts var pieprasīt, ka šajā pantā un 3. pantā noteiktās prasības par procentu vai honorāru maksājumiem ir pamatotas ar apliecinājumu. Ja šajā pantā noteiktās prasības par maksājumiem nav apliecinātas, dalībvalstij ir tiesības pieprasīt nodokļu atlaides no pirmavota.

12. Izcelsmes valsts var paredzēt nosacījumu izņēmumam no šīs direktīvas tādejādi, ka tā ir pieņēmusi lēmumu, ar ko tā pašreiz piešķir atbrīvojumu pēc apliecinājuma par šajā pantā un 3. pantā izklāstīto noteikumu ievērošanu. Lēmumu par atbrīvojumu pieņem, ilgākais trīs mēnešos pēc apliecinājuma un tādas attaisnojošas informācijas, ko maksājuma pirmavota valsts var pamatoti pieprasīt, un tas ir spēkā vismaz vienu gadu pēc tā izsniegšanas.

13. Šā panta 11. un 12. punkta nolūkos tāds piešķirtais apliecinājums attiecībā uz katru maksājuma līgumu, kas ir derīgs vismaz vienu gadu, tomēr ne ilgāk kā trīs gadus no izsniegšanas datuma, un tajā ietver šādu informāciju:

a) pierādījumu par saņēmēja uzņēmējsabiedrības atrašanās vietu nodokļu vajadzībām un, vajadzības gadījumā, tāda pastāvīga uzņēmuma esamību, ko ir apliecinājusi tās dalībvalsts nodokļu iestāde, kurā ir saņēmēja uzņēmējsabiedrības atrašanās vieta nodokļu vajadzībām vai kurā ir pastāvīgs uzņēmums;

b) saņēmēja uzņēmējsabiedrības īpašumtiesību beneficiārs saskaņā ar 4. punktu vai nosacījumu esamību saskaņā ar 5. punktu, ja pastāvīgais uzņēmums ir maksājuma saņēmējs;

c) saņēmēja uzņēmējsabiedrības gadījumā — prasību izpildi saskaņā ar 3. panta a) punkta iii) apakšpunktu;

d) līdzdalības minimālās balsstiesības vai līdzdalības kritērijus minimālām balsstiesībām saskaņā ar 3. panta b) punktu;

e) laika posmu, kurā ir bijusi d) punktā noteiktā līdzdalība.

Papildus dalībvalsts var pieprasīt juridisku pamatojumu maksājumiem, ko veic saskaņā ar līgumu (piemēram, aizdevuma līgumu vai licences līgumu).

14. Ja prasības par atbrīvojumu vairs nav izpildītas, saņēmējs uzņēmējsabiedrība vai pastāvīgs uzņēmums nekavējoties informē maksātāju uzņēmējsabiedrību vai pastāvīgu uzņēmumu un, ja maksājuma pirmavota valsts to pieprasa, minētās valsts kompetentās iestādes.

15. Ja maksātāja uzņēmējsabiedrība vai pastāvīgs uzņēmums ir ieturējis nodokli no pirmavota saskaņā ar šo pantu, var pieprasīt šāda nodokļa atmaksu no pirmavota. Dalībvalsts var pieprasīt informāciju, kas ir norādīta 13. punktā. Iesniegumu par atmaksu jāiesniedz noteiktajā laikā. Minētais laika posms ir vismaz divi gadi no procentu vai honorāra maksājumu datuma.

16. Izcelsmes valsts atmaksā pārmaksāto nodokli, kas ir ieturēts no pirmavota vienā gadā pēc iesnieguma saņemšanas un tādas attaisnojošas informācijas, ko tā var pamatoti pieprasīt. Ja nodokli, kas ir ieturēts no pirmavota, neatmaksā minētajā laikā, saņēmējai uzņēmējsabiedrībai vai pastāvīgam uzņēmumam pēc attiecīgā gada beigām ir tiesības uz

▼B

procentu maksājumiem, kas ir atmaksāts pēc likmes, kura atbilst valsts procentu likmei, kas piemērojama līdzīgos gadījumos saskaņā ar izcelsmes valsts tiesību aktiem.

2. pants

Procentu un honorāru definīcija

Šajā direktīvā ir šādas definīcijas:

a) termins "procenti" ir ienākumi no visām parādu prasībām, neskatoties uz to, vai tie ir nodrošināti vai nav nodrošināti ar hipotēku un vai tiem ir vai nav tiesības saņemt daļu no parādnieka peļņas, jo īpaši ienākumus no vērtspapīriem vai obligācijām, skaitā to prēmijas un godalgas, kas ir iekļautas šādos vērtspapīros vai obligācijās; kavējuma naudas maksājumus par novēlotiem maksājumiem nav jāuzskata par procentu maksājumiem;

b) termins "honorāri" ir visi maksājumi, kas saņemti kā atlīdzība par jebkura literatūras, mākslas vai zinātnes darba autortiesību izmantošanu vai izmantošanas tiesībām, to skaitā kinematogrāfijas filmas un programmatūru, jebkuru patentu, preču zīmi, dizainparaugu vai modeli, plānu, slepenu formulu vai procesu, vai informāciju, kas attiecas uz rūpniecisku, komerciālu vai zinātnisku pieredzi; maksājumus par rūpniecisku, komerciālu vai zinātnisku iekārtu izmantošanu vai izmantošanas tiesībām uzskata par honorāriem.

3. pants

Uzņēmējsabiedrības, asociēta uzņēmuma un pastāvīga uzņēmuma definīcija

Šajā direktīvā ir spēkā šādas definīcijas:

a) termins "dalībvalsts uzņēmums" ir jebkurš uzņēmums:

i) kas atbilst vienam no veidiem, kas uzskaitīti šīs direktīvas pielikumā; un

ii) ko saskaņā ar dalībvalsts nodokļu tiesību aktiem uzskata par minētās dalībvalsts rezidentu un ko nodokļu piemērošanas vajadzībām uzskata par ārpuskopienas rezidentu pēc ar trešo valsti noslēgtās Konvencijas pret nodokļu dubultuzlikšanu ienākumiem izpratnes; un

iii) uz kuriem bez izņēmumiem attiecas viens no turpmāk minētiem nodokļiem vai nodokli, kas ir līdzvērtīgs vai faktiski līdzvērtīgs, un ko piemēro pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās datuma papildus šādiem esošiem nodokļiem vai to vietā:

— *impôt des sociétés/vennootschapsbelasting* Beļģijā,

— *selskabsskat* Dānijā,

— *Körperschaftsteuer* Vācijā,

— Φόρος εισοδήμιτος νομικών προσώπων Grieķijā,

— *impuesto sobre sociedades* Spānijā,

— *impôt sur les sociétés* Francijā,

— *corporation tax* Īrijā,

— *imposta sul reddito delle persone giuridiche* Itālijā,

— *impôt sur le revenu des collectivités* Luksemburgā,

— *vennootschapsbelasting* Nīderlandē,

— *Körperschaftsteuer* Austrijā,

— *imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas* Portugālē,

▼B

— *yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund* Somijā,

— *statlig inkomstskatt* Zviedrijā,

— *corporation tax* Apvienotajā Karalistē,

▼M1

— *Daň z příjmů právnických osob* Čehijas Republikā,

— *Tulumaks* Igaunijā,

— *φόρος εισοδήματος* Kiprā,

— Uzņēmumu ienākuma nodoklis Latvijā,

— *Pelno mokestis* Lietuvā,

— *Társasági adó* Ungārijā,

— *Taxxa fuq id-dħul* Maltā,

— *Podatek dochodowy od osób prawnych* Polijā,

— *Davek od dobička pravnih oseb* Slovēnijā,

— *Daň z príjmov právnických osôb* Slovākijā;

▼B

b) uzņēmējsabiedrība ir cita uzņēmuma "asociēts uzņēmums", ja vismaz:

i) pirmais uzņēmums ir tiešais minimāli 25 % otrā uzņēmuma kapitāla turētājs; vai

ii) otrais uzņēmums ir tiešais minimāli 25 % pirmā uzņēmuma kapitāla turētājs; vai

iii) trešais uzņēmums ir tiešais minimāli 25 % gan pirmā uzņēmuma, gan otrā uzņēmuma kapitāla turētājs.

Īpašumtiesības pieder uzņēmumiem, kas ir rezidenti Kopienas teritorijā.

Tomēr dalībvalstīm ir iespēja aizvietot minimālā kapitāla īpašumtiesību kritēriju ar minimālām īpašumtiesībām uz balsstiesībām;

c) termins "pastāvīgs uzņēmums" ir tāda noteikta uzņēmējdarbības vieta, kas ir dalībvalstī, ar kuras starpniecību pilnīgi vai daļēji veic citā dalībvalstī esošās uzņēmējsabiedrības darījumus.

4. pants

Procentu vai honorāru maksājumu izslēgšana

1. Izcelsmes valstij nav jānodrošina šajā direktīvā paredzētos atvieglojumus šādos gadījumos:

a) tādiem maksājumiem, ko uzskata par peļņas sadali vai par kapitāla atmaksu saskaņā ar izcelsmes valsts tiesību aktiem;

b) prasībām par parādu maksājumiem, kuros ir ietvertas tiesības saņemt daļu no parādnieka peļņas;

c) prasībām par parādu maksājumiem, kas dod tiesības kreditoram apmainīt tā tiesības uz procentu maksājumiem pret tiesībām saņemt daļu no parādnieka peļņas;

d) prasībām par parādu maksājumiem, kuros nav paredzēta pamatsummas atmaksa vai atmaksa jāveic vairāk nekā 50 dienās pēc izsniegšanas datuma.

2. Ja procentu vai honorāru maksātāja vai īpašuma beneficiāra īpašu attiecību dēļ vai tādu attiecību dēļ, kas ir starp vienu no tiem un citu personu, procentu vai honorāru summa pārsniedz summu, par ko maksātājs un īpašuma beneficiārs ir vienojušies, ja šādas attiecības nepastā-

▼B

vētu, šīs direktīvas noteikumus piemēro tikai pēdējai summai, ja tādas ir.

5. pants

Krāpšana un ļaunprātīga izmantošana

1. Šī direktīva neaizliedz piemērot valstu noteikumus vai arī līgumos ietvertus noteikumus, kas paredzēti, lai novērstu krāpšanu vai ļaunprātīgu izmantošanu.

2. Šādu darījumu gadījumos, kuru galvenais mērķis vai viens no galvenajiem mērķiem ir nelikumīga izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, likumīga izvairīšanās no nodokļu maksāšanas vai ļaunprātīga izmantošana, dalībvalstis var atsaukt šajā direktīvā paredzētās atlaides vai atteikties piemērot šo direktīvu.

6. pants

▼M2

Pārejas noteikumi Čehijai, Grieķijai, Spānijai, Latvijai, Lietuvai, Polijai, Portugālei un Slovākijai

1. Grieķijai, Latvijai, Polijai un Portugālei ir atļauts nepiemērot 1. panta noteikumus līdz piemērošanas datumam, kas noteikts 17. panta 2. un 3. punktā Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvā 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem ([1]). Astoņus gadus ilgā pārejas laikā, kas sākas iepriekš minētajā datumā, nodokļu likme par procentu maksājumiem vai honorāriem, ko saņem citas dalībvalsts asociētā uzņēmējsabiedrība vai dalībvalsts asociēta uzņēmuma pastāvīgs uzņēmums, kas atrodas citā dalībvalstī, nedrīkst pārsniegt 10 % pirmajos četros gados un 5 % pēdējos četros gados.

Lietuvai ir atļauts nepiemērot 1. panta noteikumus līdz piemērošanas datumam, kas noteikts 17. panta 2. un 3. punktā Direktīvā 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem ([2]). Sešus gadus ilgā pārejas laikā, kas sākas iepriekš minētajā datumā, nodokļu likme par honorāru maksājumiem, ko saņem citas dalībvalsts asociētā uzņēmējsabiedrība vai dalībvalsts asociētās uzņēmējsabiedrības pastāvīgs uzņēmums, kas atrodas citā dalībvalstī, nedrīkst pārsniegt 10 %. Sešus gadus ilgā pārejas laikā nodokļu likme par procentu maksājumiem, ko saņem citas dalībvalsts asociētā uzņēmējsabiedrība vai pastāvīgs uzņēmums, kas atrodas citā dalībvalstī, nedrīkst pārsniegt 10 %; un nākamos divus gadus nodokļu likme par šādiem procentu maksājumiem nedrīkst pārsniegt 5 %.

Spānijai un Čehijai tikai honorāru maksājumiem ir atļauts nepiemērot 1. panta noteikumus līdz piemērošanas datumam, kas noteikts Direktīvas 2003/48/EK 17. panta 2. un 3. punktā. Sešus gadus ilgā pārejas laikā, kas sākas iepriekš minētajā datumā, nodokļu likme par honorāru maksājumiem, ko saņem citas dalībvalsts asociētā uzņēmējsabiedrība vai dalībvalsts asociētās uzņēmējsabiedrības pastāvīgs uzņēmums, kas atrodas citā dalībvalstī, nedrīkst pārsniegt 10 %. Slovākijai tikai honorāru maksājumiem ir atļauts nepiemērot 1. panta noteikumus uz divus gadus ilgu pārejas laika posmu, kas sākas 2004. gada 1. maijā.

Tomēr uz šiem pārejas noteikumiem attiecas tādas nodokļu likmes ilgstoša piemērošana, kas ir zemāka par to, kura noteikta šī panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā un ko paredz divpusēji nolīgumi, ko noslēgusi Čehija, Grieķija, Spānija, Latvija, Lietuva, Polija, Portugāle vai Slovākija un citas dalībvalstis. Pirms jebkura no šajā punktā minētā pārejas laika beigām Padome pēc Komisijas priekšlikuma var pieņemt vienprātīgu lēmumu par šī pārejas laika iespējamu pagarinājumu.

([1]) OV L 157, 26.6.2003., 38. lpp.
([2]) OV L 157, 26.6.2003., 38. lpp.

▼M2

2. Ja dalībvalsts uzņēmējsabiedrība vai dalībvalsts uzņēmējsabiedrības pastāvīgs uzņēmums, kas atrodas minētajā dalībvalstī:

— saņem procentus vai honorārus no Grieķijas, Latvijas, Lietuvas, Polijas vai Portugāles asociētās uzņēmējsabiedrības,

— saņem honorārus no Čehijas, Spānijas vai Slovākijas asociētās uzņēmējsabiedrības,

— saņem procentus vai honorārus no dalībvalsts asociētās uzņēmējsabiedrības pastāvīgiem uzņēmumiem, kas atrodas Grieķijā, Latvijā, Lietuvā, Polijā vai Portugālē,

vai arī:

— saņem honorārus no dalībvalsts asociētas uzņēmējsabiedrības pastāvīga uzņēmuma, kas atrodas Čehijā, Spānijā vai Slovākijā,

pirmā dalībvalsts atļauj tādu summu, kas ir līdzvērtīga Čehijā, Grieķijā, Spānijā, Latvijā, Lietuvā, Polijā, Portugālē vai Slovākijā nomaksāta nodokļa summai saskaņā ar 1. punktu par šādiem ienākumiem kā atskaitījumu no tādas uzņēmējsabiedrības vai pastāvīga uzņēmuma ienākumu nodokļa, kas ir saņēmusi šādus ienākumus.

3. Atskaitījumam, kas paredzēts 2 punktā, nav jāpārsniedz mazākais no šādiem apjomiem:

a) nodokli, ko Čehijā, Grieķijā, Spānijā, Latvijā, Lietuvā, Polijā, Portugālē vai Slovākijā maksā par šādiem ienākumiem, pamatojoties uz 1. punktu, vai arī

b) tādu ienākumu nodokļa daļu no procentiem vai honorāriem, ko saņem uzņēmējsabiedrība vai pastāvīgs uzņēmums, kas aprēķināta pirms atskaitījuma piešķiršanas, ko piemēro minētajiem maksājumiem saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas minētā uzņēmējsabiedrība vai pastāvīgais uzņēmums.

▼B

7. pants

Īstenošana

1. Ne vēlāk kā 2004. gada 1. janvārī dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Par tiem tās nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā veikt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus galveno noteikumu tiesību aktu tekstus, ko tās pieņēmušas jomā, uz ko attiecas šī direktīva, pievienojot tabulu, kas norāda, kā šīs direktīvas noteikumi atbilst valstu pieņemtajiem noteikumiem.

8. pants

Pārskatīšana

Līdz 2006. gada 31. decembrim Komisija paziņo Padomei par šīs direktīvas darbību jo īpaši, lai paplašinātu tās darbības jomu, ietverot tajā uzņēmējsabiedrības vai uzņēmumus, kas nav noteikti 3. pantā un pielikumā.

9. pants

Ierobežojoša klauzula

Šī direktīva neietekmē valsts tiesību aktu vai nolīgumos izklāstītu noteikumu piemērošanu, kas pārsniedz šīs direktīvas noteikumus un ir pare-

▼B

dzēti, lai novērstu vai samazinātu nodokļu dubultu uzlikšanu procentu un honorāru maksājumiem.

10. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

11. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

PIELIKUMS

Tādu uzņēmējsabiedrību saraksts, uz kurām attiecas šīs direktīvas 3. panta a) punkts

a) Uzņēmējsabiedrības, kas saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem ir — *naamloze vennootschap/société anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à responsabilité limitée*, un tās publisko tiesību iestādes, kas darbojas saskaņā ar privāttiesībām;

b) uzņēmējsabiedrības, kas saskaņā ar Dānijas tiesību aktiem ir — *aktieselskab* un *anpartsselskab*;

c) uzņēmējsabiedrības, kas saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem ir — *Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschraenkter Haftung un bergrechtliche Gewerkschaft*;

d) uzņēmējsabiedrības, kas saskaņā ar Grieķijas tiesību aktiem ir — *ανώνυμη εταιρ ία*;

e) uzņēmējsabiedrības, kas saskaņā ar Spānijas tiesību aktiem ir — *sociedad anónima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada* un tādas publisko tiesību iestādes, kas darbojas saskaņā ar privāttiesībām;

f) uzņēmējsabiedrības, kas saskaņā ar Francijas tiesību aktiem ir — *société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée* un rūpnieciski un komerciāli publiskas iestādes un uzņēmumi;

g) uzņēmējsabiedrības, kas saskaņā ar Īrijas tiesību aktiem ir — *public companies limited by shares or by guarantee*, *private companies limited by shares or by guarantee*, struktūras, kas reģistrētas saskaņā ar *Industrial and Provident Societies Acts* vai *building societies*, kas reģistrētas saskaņā ar *Building Societies Acts*;

h) uzņēmējsabiedrības, kas saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem ir — *società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata* un valsts vai privātas iestādes, kas veic rūpnieciskas un komerciālas darbības;

i) uzņēmējsabiedrības, kas saskaņā ar Luksemburgas tiesību aktiem ir — *société anonyme, société en commandite par actions and société à responsabilité limitée*;

j) uzņēmējsabiedrības, kas saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem ir — *naamloze vennootschap* un *besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid*;

k) uzņēmējsabiedrības, kas saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem ir — *Aktiengesellschaft* un *Gesellschaft mit beschränkter Haftung*;

k) komercsabiedrības vai saskaņā ar civiltiesībām izveidotas komercsabiedrības, kooperatīvi un valsts uzņēmumi, kas ir reģistrēti saskaņā ar Portugāles tiesību aktiem;

m) uzņēmējsabiedrības, kas saskaņā ar Somijas tiesību aktiem ir — *osakeyhtiö/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, säästöpankki/sparbank* un *vakuutusyhtiö/försäkringsbolag*;

n) uzņēmējsabiedrības, kas saskaņā ar Zviedrijas tiesību aktiem ir — *aktiebolag* un *försäkringsaktiebolag*;

o) uzņēmējsabiedrības, kas reģistrētas saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem;

▼M1

p) sabiedrības, kuru nosaukumi atbilstīgi Čehijas Republikas tiesību aktiem ir: "akciová společnost", "společnost s ručením omezeným",

▼M1

“veřejná obchodní společnost”, “komanditní společnost”, “družstvo”;

q) sabiedrības, kuru nosaukumi atbilstīgi Igaunijas tiesību aktiem ir: “täisühing”, “usaldusühing”, “osaühing”, “aktsiaselts”, “tulundusühistu”;

r) sabiedrības, kuru nosaukumi atbilstīgi Kipras tiesību aktiem ir: companies in accordance with the Companýs Law, Public Corporate Bodies as well as any other Body which is considered as a company in accordance with the Income tax Laws;

s) sabiedrības, kuru nosaukumi atbilstīgi Latvijas tiesību aktiem ir: “akciju sabiedrība”, “sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;

t) sabiedrības, kas reģistrētas atbilstīgi Lietuvas tiesību aktiem;

u) sabiedrības, kuru nosaukumi atbilstīgi Ungārijas tiesību aktiem ir: “közkereseti társaság”, “betéti társaság”, “közös vállalat”, “korlátolt felelősségű társaság”, “részvénytársaság”, “egyesülés”, “közhasznú társaság”, “szövetkezet”;

v) sabiedrības, kuru nosaukumi atbilstīgi Maltas tiesību aktiem ir: “Kumpaniji ta Responsabilita Limitata”, “Soċjetajiet in akkomandita li l-kapital tagħhom maqsum fazzjonijiet”;

w) sabiedrības, kuru nosaukumi atbilstīgi Polijas tiesību aktiem ir: “spółka akcyjna”, “spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”;

x) sabiedrības, kuru nosaukumi atbilstīgi Slovēnijas tiesību aktiem ir: “delniška družba”, “komanditna delniška družba”, “komanditna družba”, “družba z omejeno odgovornostjo”, “družba z neomejeno odgovornostjo”;

y) sabiedrības, kuru nosaukumi atbilstīgi Slovākijas tiesību aktiem ir: “akciová spoločnos”, “spoločnosť s ručením obmedzeným”, “komanditná spoločnos”, “verejná obchodná spoločnos”, “družstvo”.